

Tunadalskyrkan 160605
2 e tref Ev II Joh 1:31-51
Kallelsen till Guds rike

Från jul till pingst har vi i kyrkoåret påmints om Jesu liv och gärning, hört om hur han bebådades av änglar med orden att "en frälsare har fötts åt er", och hur han genom sitt liv och sina gärningar fick visa på Guds kärlek, hur han gick i döden för vår skull, tog allas vår synd och skuld på sig för att vi skulle kunna få en personlig relation med honom, hur han uppväcktes från de döda, hur han lämnade det jordiska för att återgå till sin himmelska härlighet, men också hur han gav lärjungarna den heliga anden som en hjälpare, som en coach, för att använda ett modern uttryck. Den heliga anden som inte är beroende av tid och rum som Jesus var när han var människa, och som kan uppmuntra, hjälpa oss att be och framför allt påminna oss om Jesus och allt vad han kan betyda och göra idag.

Nu i Trefaldighetstiden som varar ända långt in i november, är det olika aspekter av vad det betyder att leva som kristen som lyfts fram. Och i dagens texter möter vi den ringa begynnelsestid, innan någon riktigt visste vem Jesus var, innan han hade börjat irritera och glädja människor, innan han hade gjort ett enda underverk, innan man hade kunnat förstå vem han var.

Jesus hade efter trettio år kommit till Johannes som döpte människor till bättring vid Jordanfloden, och propsat på att få bli döpt. Johannes ville inte, men Jesus började sin gärning med att identifiera sig med människorna och döptes för att "uppfylla all rättfärdighet" och så bekräftar Gud det hela genom att sända en duva som symbol för den helige andes kraft och en röst säger: Detta är min älskade Son".

Johannes hade en skara lärjungar omkring sig, och säkerligen hade han mer än en gång talat om den han väntade på, berättat om hur han själv hade fått ett gudomligt uppdrag redan innan födelsen, "att bereda vägen för Messias", och nu när Jesus kom förstod han att det var honom det handlade om- och delade säkerligen också detta med sina lärjungar. Johannes kallade Jesus Guds lamm – vilket för juden gav många associationer – till offerlammet vars blod skulle strykas på dörrposterna innan folket kunde fly ut ur Egypten och alla i huset skulle bli räddade, till tanken på offer som skulle utplåna synd, och

även till tanken på den väntade Messias. Och nu pekar Johannes ut Jesus!

Inte undra på att det blev en viss nyfikenhet, och också förväntan. Vi ska läsa Johannes skildring av vad som hände sedan.

LÄS JOH 1:35-51

Det är ett rasande tempo i skildringen och det händer väldigt mycket på en gång, och det fascinerande är att var och en får möta Jesus på olika sätt och bekänner honom med olika utgångspunkter. Och kanske ville Johannes när han såg tillbaka på vad som egentligen hände, och möjligen är han själv den namnlösa lärjungen i skildringen eftersom han skildrar allt inifrån, visa hur alla har möjlighet att komma till Jesus, och att något händer i mötet med honom.

Johannes visade på Jesus och sa "Där är Guds lamm". Det ledde till att några av hans lärjungar, Andreas och en namnlös lärjunge vågade närma sig Jesus och lite försiktigt smyga efter honom – kanske skulle man idag kalla det för att vara sökare – att försöka hitta meningen och målet med livet. Jesus ser dem och frågar vad de vill – jo de vill se hur han bor, underförstått vi vill lära känna dig lite bättre och förstå lite mer vem du är, och Jesus tar initiativet och inbjuder dem: Följ med och se! Och besöket gjorde något med dem, de insåg vem Jesus var, han är Messias, den som Gud har utlovat.

Jesus har räckt ut handen, kom och se, ta för dig, våga lita på mig, prova och se om det håller och vi som är så vana att delta i gudstjänster, har varit med i många år, och kan tycka att vi kan det hela – skulle kanske behöva liksom ställa oss åt sidan, fråga oss: Vad kan det här betyda för mig idag, vad vill jag veta om Jesus, och försöka göra ett besök hos honom och se vad det ger. Vi har bibeln som utgångspunkt, men olika bibelförklaringar och eller samtal man/kvinna emellan kan också vara viktigt, eftersom det kan ge nya infallsvinklar.

Låt oss återvända till bibeltexten. Andreas tillsammans med sin namnlöse vän träffar sin bror Simon och är så uppfylld av det han varit med om att han vill att också hans bror ska få del av det. Vi har

funnit Messias, det betyder Kristus. Kanske hade Jesus haft ett litet studium med dem om vad som stod om honom i skrifterna, precis som han hade efter sin uppståndelse, vi vet inte, men något övertygade dem om hans gudomlighet, att han verkligen var den Gud hade lovat skulle komma. Och det var så överväldigande att det inte gick att vara tyst. Vi har funnit!! Vilken glädje, vilken möjlighet.

När man ibland har gjort undersökningar i samband med stora kristna kampanjer där man satsat mycket på reklamkampanjer och annat för att få uppmärksamhet, så har det visat sig att det som gett resultat är de personliga mötena inte reklampelarna, utan där människor sagt till en medmänniska; vi har funnit, vill du följa med och se? Man brukar ibland kalla det för "operation Andreas" – där närheten mellan människor ger en trovärdighet och ett tillfälle. Simon följde med till Jesus och Jesus såg på honom och sade: Du är Simon, Johannes son. Du skall heta Kefas, det betyder Petrus, eller klippa – och vid ett senare tillfälle sa Jesus du är klippan som jag skall bygga min församling på – inte på grund av hans duktighet eller hans meriter, utan för att Jesus såg och visste att han kunde, trots att Jesus säkerligen också såg att ibland skulle hamna fel, men han gav honom ett förtroende.

Nästa dag står det i texten var det Jesus själv som mötte Filippos och sade: Följ mig! Han var från samma stad som Andreas och Simon, och det är väl inte otänkbart att de hunnit berätta om sina upplevelser, men nu blir det ännu mer personligt: följ mig. Det var vanligt vid den här tiden att en lärare samlade en grupp lärjungar omkring sig som följde med på vandringar runt om i landet, men den här gången låg det på ett djupare plan. Följ mig handlade inte bara om att rent fysiskt gå med Jesus, utan också om att följa honom i sitt inre, att lita på honom, att låta honom få vara med och hjälpa och stötta, och att ta honom på allvar och att använda de resurser han har och som han har ställt till förfogande.

I måndags mötte styrelsen vår församlingshandledare Agne och med utgångspunkt från temat ledarskap och de andliga gåvorna som det står om i 1 Kor 12 – att meddela vishet, att meddela kunskap, tro, att bota, att göra under, att tala profetiskt, att skilja mellan andar, att tala tungotal, att tolka tungotal, ställde han frågorna om hur de

fungerar idag i församlingen, om det är något som fattas och vad det i så fall kan bero på, och också frågan om hur vi skulle kunna stötta och uppmuntra användandet av gåvorna. Det står i vår bibel, det förkunnas om det, men låter vi det få komma till uttryck i vårt och församlingens liv? Att följa Jesus är att inte bara läsa och glömma och lämna till andra, utan läsa och försöka praktisera, vilket inte alltid är så lätt, för vi kan sätta upp så många hinder i vägen, förutfattade meningar, fördomar, en ovilja att förändras eller ändra uppfattning, rädsla, men i närheten till Jesus kan han hjälpa oss att komma över detta, vill han ge oss en trygghet och trots att vi inte riktigt förstår eller kan styra, kan vi få se hur han gör något nytt.

Filippos kom fram till att Jesus var den som det står om i Moses lag och hos profeterna, Josefs son, från Nasaret. Och i den fortsatta vandringen fick han gång på gång se vad det innebar. Han fick ta steg för steg, precis som vi bara behöver ta ett steg i taget.

Filippos träffar Natanael, en rättrogen jude, som var ganska tveksam till Filippos vittnesbörd. Messias skulle inte komma från Nasaret, skrifterna sade ju att han skulle komma från Betlehem, kunde det verkligen vara Josefs son som var Messias. Men Filippos ger sig inte: Följ med och se. Förmodligen var de på väg till Jesus, när Jesus själv får se Natanel och tilltalar honom: där är en sann israelit, en som är utan svek. Vilken hälsning han fick, bara genom att Jesus såg honom, och så säger Jesus att han redan har sett honom där han satt under fikonsträdet. Och när Jesus ser, så handlar det inte om det yttre, utan om det inre, om möjligheter och resurser. Och så ger Natanael bekännelsen: Rabbi du är Guds son, du är Israels konung.

Vilken bekännelse ger vi till Jesus? I dagens text möter vi olika benämningar: Guds lamm, Rabbi, som betyder Mästare, Messias, Kristus, honom som det står i i Moses lag och hos profeterna, Guds Son, Israels Konung, Människosonen, Den första kristna församlingens bekännelse blev "Jesus är Herre" vilket innefattar mycket. Vad betyder han för oss?

Och tänk att vi idag också får ta till oss av slutorden till Natanael: Större ting skall du få se. Ni skall få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen.

Jesus hänvisar till Gamla testamentet där Jakob i en dröm får se en stege rest till himlen vilket blir en förbindelslänk mellan det mänskliga och det gudomliga. Nu är det något nytt,, Människosonen är den som ska förmedla det gudomliga och visa på Guds kärlek, på Guds närhet och omsorg.

Lärjungarna i texten hade precis börjar sin vandring, de visste inte mycket om vad som väntade, men gång på gång fick de se större ting hända när Jesus mötte människor på olika sätt. Och det största av allt, även om de inte kunde se det just då, var ju när Jesus dog för mänsklighetens synder på korset och banade vägen för oss till frälsning och evigt liv.

Idag på vår vandring med Jesus kan vi också få förvänta oss större ting, inte på grund av det vi gör, utan på grund av vad Jesus gör och att han har valt att använda oss i sin tjänst, som vittnesbärare om honom, på ett enkelt och naturligt sätt, Kom och se, vi har funnit, och så får vi visa på Jesus, inte på oss själva, och vi får dela med oss av våra upptäckter och be att andra också ska förstå och säga ja.

AMEN